

- I henhold til artikel 184 i Den Europæiske Unions Domstols procesreglement tilpligtes den oprindelige sagsøgte at bære alle sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med søgsmålet ved Den Europæiske Unions Ret.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, således at denne kan træffe afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten er af den opfattelse, at Retten med den appellerede kendelse har tilsidesat princippet om den frie bevisbedømmelse og begrebet om en række samstemmende indicier, og at den som følge heraf har tilsidesat bevisbyrdereglerne, bl.a. for så vidt angår de argumenter og indicier, der er fremført vedrørende beregningen af den frist, som appellanten havde til at anfægte EU-Udenrigstjenestens afgørelse.

Appellanten har med sit eneste appelanbringende gjort gældende, at der foreligger forskelsbehandling, at der i den appellerede kendelse er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, og at førsteinstansretten har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der har medført en urigtig retlig begrundelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 8. juni 2020 — F.C.I. mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sag C-244/20)

(2020/C 320/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Appellant: F.C.I.

Appelindstævnt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 79/7 af 18. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (⁽¹⁾), hvorefter ydelser til efterladte samt familieydelse udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, kendes ugyldig, eller anses for ugyldig, eftersom bestemmelsen er i strid med et af EU-rettens grundlæggende principper, nemlig princippet om ligestilling af mænd og kvinder, der er forankret som en af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier i artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, i artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som grundlæggende rettighed i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt i Domstolens mangeårige og faste praksis?
2. Skal artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det — i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf — i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i Código Civil Catalán (den catalanske civillovbog)?

3. Skal et så grundlæggende EU-retligt princip som princippet om ligestilling af mænd og kvinder, der anses for en grundlæggende værdi i henhold til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, og forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af køn, der er anerkendt som en grundlæggende rettighed i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det — i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf — i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i den catalanske civillovbog, til skade for langt flere kvinder end mænd?
4. Skal forbuddet mod forskelsbehandling på grund af »fødsel«, eller subsidiært på grund af »tilhørsforhold til et nationalt mindretal«, som forbudte årsager eller »grunde« til forskelsbehandling i henhold til artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det — i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf — i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i den catalanske civillovbog?

(¹) Rådets direktiv 79/9/EØF af 19.12.1978 om ændring af direktiv 77/391/EØF om indførelse af en fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg (EFT 1979, L 6, s. 27).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona (Spanien) den
11. juni 2020 — HV mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)**

(Sag C-258/20)

(2020/C 320/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HV

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (¹) fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede (TRLGSS' artikel 60, stk. 4), hvorefter der fastsættes en ret til et pensionstillæg for kvinder, der har fået mindst to biologiske eller adopterede børn, og som modtager en bidragsbaseret pension, mens andre kvinder, der befinder sig i samme situation, ikke har ret til et sådant pensionstillæg, fordi de frivilligt har valgt at lade sig førtidspensionere, hvilket lovmæssigt stiller højere krav til indbetalingen af bidrag end en almindelig pension, med de samme eller meget lignende alderskrav og med de samme vanskeligheder i forhold til at forblive på arbejdsmarkedet som følge af, at de er kvinder?

(¹) EFT 1979, L 6, s. 24.